

Tổng lý: NGUYỄN-KHAC NUONG

Thư từ và việc mua bán và tăng cáo bạch cũng mandats trả các thuế tiền, xin gọi cho: M. NGUYỄN-KHAC NUONG 72, rue Lagrandière SAIGON

Đuốc Nhà Nam

Chủ bút: HỒ-VĂN-NGUON
Hàng ngày bài lại của viết một mặt gay và có tên ký bản hay. Ngoài báo đó: M. HỒ-VĂN-NGUON. 72, rue Lagrandière SAIGON

Hãy tận-tâm. Nên nghĩ tới việc tương lai của quí đồng-bào của gia quyền quí-vị và của nước nhà. Người nào mà không có tiền dư thì không làm gì được cả!

Xuất bản ngày thứ ba, thứ năm và thứ bảy. Chủ nhơn sáng lập: NGUYỄN-PHAN-LONG

DEPT. LEGAL INDOCHINE N° 1199

Người cầm-chỉ sự làm thì ít hay nói; người cầm-chỉ sự nói thì ít hay làm được.

THIỆC-TỰ.

Nghị viên thành phố Saigon

Hội nghị hôm thứ hai 23 Septembre 1929

Chúng tôi dùng hatched "hội nghị" đúng có vẻ như nhận một ít, chứ chẳng dự tính, cũng thấy nghị viên thành phố nhóm đại hội chẳng có kỳ lạ chi hết, mạnh ai nấy nói, làm lúc nào mà ông nói một lượt, và người nói cứ ngồi, chờ ông nói xong thì đứng dậy. Có lẽ phải dùng hai chữ hội đàm mới đúng với sự thật.

Trong chương trình buổi nhóm hôm thứ hai, cả thấy có 24 vị, có 8 vị đến trình bày ý kiến quyết định, song cả thấy đều có bản ý viết ra đưa trước, cho nên nghị viên chỉ việc đọc bản ý viết ra đưa trước của bản ý viên hay là định hoàn việc ấy mà thôi.

Có mấy vụ dưới đây, đáng thuật trên mặt báo:

Tiền công trả cho viên chức số tuần thành làm việc cho tư gia

Trước kia số Đốc lý xin tăng tiền công của viên chức Langas một thành hai, còn viên chức Annam chỉ được tăng mỗi giờ một vài cent mà thôi.

Mua nước giếng Cầu Kho

Công ty Sté Union Immobilière nhận bán cho thành phố 4.600 thước nước giếng Cầu Kho trong mùa nắng nóng này.

Đặt và cải: ngoại châu thành: 3\$ một giờ nội châu thành: 2\$ một giờ.

Vấn đề đường đường

Nghị vi việc cải đường đường cho người Annam tại Saigon là một việc cần thiết, nhưng vấn đề đường này là vấn đề rất quan trọng.

Lập trường thế lực

Có lẽ lập trường của ông thượng là lập trường của người Pháp, mà lập trường của người Annam là lập trường của người Annam.

Chơi súng phải cẩn thận

Ông Raffler, lục sử tại tòa án Bac-Lieu, đương cầm một cây súng lục lên và coi tá-hồ. Chẳng may trong lúc ngắm có súng ông Carrère, bên phải phía hữu.

PHẢI GIẾT CON THÚ DỪ ở trong mình ta

(Tiếp theo)

Đây lại nói tới nữ-giới.

Chúng phát hết thấy đàn bà con gái đều vậy; một phần đông người ta nhà hết của vì đàn ông già-tiểu, cũng một phần đông người bỏ quá xa đi xa nhà mà đi tìm ở ngoài.

Cái thời kỳ kinh tế ở trường hát, đàn hội, không phải chỉ ở bọn con trai đàn ông, mà con gái đàn bà cũng thường có; họ khá hơn là ít là-lừa, hơn là dốt.

Vì sự xấu xa, ghen nhau tới vườn dâu, đặc nhau lên sống ở một số gái thất giáo, thời trong nữ giới lại còn có cái tệ chọn lựa hôn nhân.

Đáp lại đề riêng hạng buôn da bán thịt về nam-khố mà không nói, là vì tôi không nói tới và công chân biết chúng nó thiếu học.

Viết tới đây, tôi bỗng nhớ: có một ông đạo đức kia nói với tôi rằng: Sự lấy vợ già chồng mà chỉ lấy sự sung-sướng xác thịt làm mục đích thì con người còn gì khác với cầm-thú.

Kể cái xấu xa như thế của một giống minh; tôi cũng nhận là tôi có tội. Song cũng muốn sửa cái hư mà làm lại cái nên thì phải làm nó ở trong lòng chứ phải nhả ra ngoài thì nó mới hết.

Tôi khai bệnh của xã-hội ra để cho ai này cũng biết là đã tới thời kỳ nguy hiểm càng nhau lo phương cứu chữa.

Người ta không theo mạng lệnh của thiên-lượng mà làm điều phải thời thì mất mạng lệnh của thiên đạ mà làm quấy. Hại nên phải đi một. Nay người nước ta đã không theo mạng lệnh thiên-lượng mà lại đương nó lệ cho anh-dục.

Tôi chắc rằng ai cũng đau lòng. Bởi vì ai cũng biết: Hết là người đàn ông vào đục nào mà nó lệ cho anh-dục thì không còn mong làm nên việc gì lợi cho đời lợi cho người được.

Người ta không theo mạng lệnh của thiên-lượng mà làm điều phải thời thì mất mạng lệnh của thiên đạ mà làm quấy. Hại nên phải đi một. Nay người nước ta đã không theo mạng lệnh thiên-lượng mà lại đương nó lệ cho anh-dục.

Viết tới đây, tôi bỗng nhớ: có một ông đạo đức kia nói với tôi rằng: Sự lấy vợ già chồng mà chỉ lấy sự sung-sướng xác thịt làm mục đích thì con người còn gì khác với cầm-thú.

Kể cái xấu xa như thế của một giống minh; tôi cũng nhận là tôi có tội. Song cũng muốn sửa cái hư mà làm lại cái nên thì phải làm nó ở trong lòng chứ phải nhả ra ngoài thì nó mới hết.

Tôi khai bệnh của xã-hội ra để cho ai này cũng biết là đã tới thời kỳ nguy hiểm càng nhau lo phương cứu chữa.

Người ta không theo mạng lệnh của thiên-lượng mà làm điều phải thời thì mất mạng lệnh của thiên đạ mà làm quấy. Hại nên phải đi một. Nay người nước ta đã không theo mạng lệnh thiên-lượng mà lại đương nó lệ cho anh-dục.

Tôi chắc rằng ai cũng đau lòng. Bởi vì ai cũng biết: Hết là người đàn ông vào đục nào mà nó lệ cho anh-dục thì không còn mong làm nên việc gì lợi cho đời lợi cho người được.

Người ta không theo mạng lệnh của thiên-lượng mà làm điều phải thời thì mất mạng lệnh của thiên đạ mà làm quấy. Hại nên phải đi một. Nay người nước ta đã không theo mạng lệnh thiên-lượng mà lại đương nó lệ cho anh-dục.

Viết tới đây, tôi bỗng nhớ: có một ông đạo đức kia nói với tôi rằng: Sự lấy vợ già chồng mà chỉ lấy sự sung-sướng xác thịt làm mục đích thì con người còn gì khác với cầm-thú.

Kể cái xấu xa như thế của một giống minh; tôi cũng nhận là tôi có tội. Song cũng muốn sửa cái hư mà làm lại cái nên thì phải làm nó ở trong lòng chứ phải nhả ra ngoài thì nó mới hết.

Tôi khai bệnh của xã-hội ra để cho ai này cũng biết là đã tới thời kỳ nguy hiểm càng nhau lo phương cứu chữa.

Người ta không theo mạng lệnh của thiên-lượng mà làm điều phải thời thì mất mạng lệnh của thiên đạ mà làm quấy. Hại nên phải đi một. Nay người nước ta đã không theo mạng lệnh thiên-lượng mà lại đương nó lệ cho anh-dục.

Tôi chắc rằng ai cũng đau lòng. Bởi vì ai cũng biết: Hết là người đàn ông vào đục nào mà nó lệ cho anh-dục thì không còn mong làm nên việc gì lợi cho đời lợi cho người được.

Người ta không theo mạng lệnh của thiên-lượng mà làm điều phải thời thì mất mạng lệnh của thiên đạ mà làm quấy. Hại nên phải đi một. Nay người nước ta đã không theo mạng lệnh thiên-lượng mà lại đương nó lệ cho anh-dục.

PHẢI GIẾT CON THÚ DỪ ở trong mình ta

(Tiếp theo)

Đây lại nói tới nữ-giới.

Chúng phát hết thấy đàn bà con gái đều vậy; một phần đông người ta nhà hết của vì đàn ông già-tiểu, cũng một phần đông người bỏ quá xa đi xa nhà mà đi tìm ở ngoài.

Cái thời kỳ kinh tế ở trường hát, đàn hội, không phải chỉ ở bọn con trai đàn ông, mà con gái đàn bà cũng thường có; họ khá hơn là ít là-lừa, hơn là dốt.

Vì sự xấu xa, ghen nhau tới vườn dâu, đặc nhau lên sống ở một số gái thất giáo, thời trong nữ giới lại còn có cái tệ chọn lựa hôn nhân.

Đáp lại đề riêng hạng buôn da bán thịt về nam-khố mà không nói, là vì tôi không nói tới và công chân biết chúng nó thiếu học.

Viết tới đây, tôi bỗng nhớ: có một ông đạo đức kia nói với tôi rằng: Sự lấy vợ già chồng mà chỉ lấy sự sung-sướng xác thịt làm mục đích thì con người còn gì khác với cầm-thú.

Kể cái xấu xa như thế của một giống minh; tôi cũng nhận là tôi có tội. Song cũng muốn sửa cái hư mà làm lại cái nên thì phải làm nó ở trong lòng chứ phải nhả ra ngoài thì nó mới hết.

Tôi khai bệnh của xã-hội ra để cho ai này cũng biết là đã tới thời kỳ nguy hiểm càng nhau lo phương cứu chữa.

Người ta không theo mạng lệnh của thiên-lượng mà làm điều phải thời thì mất mạng lệnh của thiên đạ mà làm quấy. Hại nên phải đi một. Nay người nước ta đã không theo mạng lệnh thiên-lượng mà lại đương nó lệ cho anh-dục.

Tôi chắc rằng ai cũng đau lòng. Bởi vì ai cũng biết: Hết là người đàn ông vào đục nào mà nó lệ cho anh-dục thì không còn mong làm nên việc gì lợi cho đời lợi cho người được.

Người ta không theo mạng lệnh của thiên-lượng mà làm điều phải thời thì mất mạng lệnh của thiên đạ mà làm quấy. Hại nên phải đi một. Nay người nước ta đã không theo mạng lệnh thiên-lượng mà lại đương nó lệ cho anh-dục.

Viết tới đây, tôi bỗng nhớ: có một ông đạo đức kia nói với tôi rằng: Sự lấy vợ già chồng mà chỉ lấy sự sung-sướng xác thịt làm mục đích thì con người còn gì khác với cầm-thú.

Kể cái xấu xa như thế của một giống minh; tôi cũng nhận là tôi có tội. Song cũng muốn sửa cái hư mà làm lại cái nên thì phải làm nó ở trong lòng chứ phải nhả ra ngoài thì nó mới hết.

Tôi khai bệnh của xã-hội ra để cho ai này cũng biết là đã tới thời kỳ nguy hiểm càng nhau lo phương cứu chữa.

Người ta không theo mạng lệnh của thiên-lượng mà làm điều phải thời thì mất mạng lệnh của thiên đạ mà làm quấy. Hại nên phải đi một. Nay người nước ta đã không theo mạng lệnh thiên-lượng mà lại đương nó lệ cho anh-dục.

Tôi chắc rằng ai cũng đau lòng. Bởi vì ai cũng biết: Hết là người đàn ông vào đục nào mà nó lệ cho anh-dục thì không còn mong làm nên việc gì lợi cho đời lợi cho người được.

Người ta không theo mạng lệnh của thiên-lượng mà làm điều phải thời thì mất mạng lệnh của thiên đạ mà làm quấy. Hại nên phải đi một. Nay người nước ta đã không theo mạng lệnh thiên-lượng mà lại đương nó lệ cho anh-dục.

Viết tới đây, tôi bỗng nhớ: có một ông đạo đức kia nói với tôi rằng: Sự lấy vợ già chồng mà chỉ lấy sự sung-sướng xác thịt làm mục đích thì con người còn gì khác với cầm-thú.

Kể cái xấu xa như thế của một giống minh; tôi cũng nhận là tôi có tội. Song cũng muốn sửa cái hư mà làm lại cái nên thì phải làm nó ở trong lòng chứ phải nhả ra ngoài thì nó mới hết.

Tôi khai bệnh của xã-hội ra để cho ai này cũng biết là đã tới thời kỳ nguy hiểm càng nhau lo phương cứu chữa.

Người ta không theo mạng lệnh của thiên-lượng mà làm điều phải thời thì mất mạng lệnh của thiên đạ mà làm quấy. Hại nên phải đi một. Nay người nước ta đã không theo mạng lệnh thiên-lượng mà lại đương nó lệ cho anh-dục.

Tôi chắc rằng ai cũng đau lòng. Bởi vì ai cũng biết: Hết là người đàn ông vào đục nào mà nó lệ cho anh-dục thì không còn mong làm nên việc gì lợi cho đời lợi cho người được.

Người ta không theo mạng lệnh của thiên-lượng mà làm điều phải thời thì mất mạng lệnh của thiên đạ mà làm quấy. Hại nên phải đi một. Nay người nước ta đã không theo mạng lệnh thiên-lượng mà lại đương nó lệ cho anh-dục.

Thời cuộc nước Tàu

Tình hình nội loạn

Đánh Tướng-giới-Thạch

Mới có diễn tin ngày 19 vừa rồi quốc-dân đảng bỏ đi tổ chức rồi liên hiệp phần Tướng-giới-Thạch, trong ấy Trương-phát-Khuê, Dương...

Trương-phát-Khuê tuyên bố rằng, Tướng-giới-Thạch muốn ngồi chờ lịch, đợi các quyền đấng-bộ, chuyên chế với mọi người trong đảng, nên mọi vận-dộng hội...

Còn Tướng-giới-Thạch? Tướng-giới-Thạch nghe tin ấy cũng đã hạ lệnh cho quân-đoàn thứ 6 đến tất cả đại-đội ra cự với Trương; chưa rõ thắng bại ra thế nào, song đối với cuộc này thì Tướng có phần nguy hiểm, vì lương...

Lại có tin đồn chắc rằng, thế nào họ được Tướng-giới-Thạch rồi thì rước Ung-đinh. Về lên ngồi chủ-ịch. Nhưng có một ít ý nghĩ lại...

Trong chương-trình nói rằng: Quân Trương-phát-Khuê từ Ngạc-lay phát đi trước, cứ trực chỉ đường Giang-nh, quân Tôn-lương-Thành là bộ hạ của Trương ở Mỹ, về lại...

Cho hay cái thế-lợi là cái họa của con người, dù ham nó chừng nào thì họa to chừng ấy. mà trong đám...

Họa vô đơn chí

Trong một tháng nay Tướng bị ám sát hai lần, kể nay bị đả-viên rồi bị binh đánh, bị cả những cái về tay trời. Nhưng chẳng những thế...

Cho hay cái thế-lợi là cái họa của con người, dù ham nó chừng nào thì họa to chừng ấy. mà trong đám...

Cho hay cái thế-lợi là cái họa của con người, dù ham nó chừng nào thì họa to chừng ấy. mà trong đám...

Cho hay cái thế-lợi là cái họa của con người, dù ham nó chừng nào thì họa to chừng ấy. mà trong đám...

Cho hay cái thế-lợi là cái họa của con người, dù ham nó chừng nào thì họa to chừng ấy. mà trong đám...

Cho hay cái thế-lợi là cái họa của con người, dù ham nó chừng nào thì họa to chừng ấy. mà trong đám...

Cho hay cái thế-lợi là cái họa của con người, dù ham nó chừng nào thì họa to chừng ấy. mà trong đám...

Cho hay cái thế-lợi là cái họa của con người, dù ham nó chừng nào thì họa to chừng ấy. mà trong đám...

Cho hay cái thế-lợi là cái họa của con người, dù ham nó chừng nào thì họa to chừng ấy. mà trong đám...

Cho hay cái thế-lợi là cái họa của con người, dù ham nó chừng nào thì họa to chừng ấy. mà trong đám...

Cho hay cái thế-lợi là cái họa của con người, dù ham nó chừng nào thì họa to chừng ấy. mà trong đám...

Cho hay cái thế-lợi là cái họa của con người, dù ham nó chừng nào thì họa to chừng ấy. mà trong đám...

Cho hay cái thế-lợi là cái họa của con người, dù ham nó chừng nào thì họa to chừng ấy. mà trong đám...

Cho hay cái thế-lợi là cái họa của con người, dù ham nó chừng nào thì họa to chừng ấy. mà trong đám...

Cho hay cái thế-lợi là cái họa của con người, dù ham nó chừng nào thì họa to chừng ấy. mà trong đám...

Phong văn

Bị phạt vì bận do rách

Nghe đồn mấy bà mấy cô đi chợ Bưởi-thành mua đồ ăn phải mặc quần áo rách, nếu quần áo rách rưới, hoặc sát đường chợ, thì bị phạt. Có thiệt vậy không?

Cho hay cái thế-lợi là cái họa của con người, dù ham nó chừng nào thì họa to chừng ấy. mà trong đám...

Cho hay cái thế-lợi là cái họa của con người, dù ham nó chừng nào thì họa to chừng ấy. mà trong đám...

Cho hay cái thế-lợi là cái họa của con người, dù ham nó chừng nào thì họa to chừng ấy. mà trong đám...

Cho hay cái thế-lợi là cái họa của con người, dù ham nó chừng nào thì họa to chừng ấy. mà trong đám...

Di Trung-ky

Cuộc du-lịch do ông Trịnh-hung-Ngũu khởi xướng

7. — Ở tòa khám sự trước (sáng ngày 2 Acút) chúng tôi bắt đầu đi vào trong thành vua, để quan sát những đồ ở phía ngoài các cung điện.

Trước hết vào xem Musée Commercial Xứ Trungky tuy mang tiếng là xứ nghèo nhất trong ba cõi của nước Nam ta, song nếu coi theo những sản vật bài trí trong viện tàng cổ này đây, thì ngoài các loài thú, chim, cá, là cái phần cốt yếu của đồ thờ sản Trungky, thì đồ gốm sứ, đồ sơn mài, đồ sơn cho đến bài sơn, về phương diện nào Trungky cũng có đủ cả. Mà ở đây có đủ sản vật như thế là nhờ ở như cái địa thế láng quai của Trungky. Thật vậy, nay ta thử đi bán-dò Đông-dương ra mà nhìn lại, thì một giải đất quanh-quanh ở giữa lưng chừng S, một phía thì nương dựa vào dãy núi Hoành-sơn, còn một phía thì chông nhau với sông biển Thanh-Hải, làm cái đôn gánh muốn đời để gánh lấy hai cái thùng Namky làcky kia đó, há chẳng phải là khu vực của xứ Trungky, há chẳng phải là cái xương sống thiên thu bất tận cho tổ quốc Việt-nam ta đây ư? Một xứ có đủ cả núi cao, biển cả, sông rộng, đồng bằng như thế, thì bảo sao những sản vật về các phương diện trong xứ ấy không được bộn bề, mà trong những cái yếu tố của sự văn minh, ta không nên quên rằng địa lợi là một. Cho nên, ai trông thấy cái tình cảnh sanh hoạt khốn khổ của nhân dân Trungky mà chán nản, chờ riêng phần kỹ-giả, thì từ khi du lịch ở ngoài về, trong bụng vẫn bảo thầm rằng: Cứ như cái địa thế mà xem, thì xứ Trungky vẫn có đủ các cái yếu-tố để trở nên được một xứ văn minh không kém vô-luận xứ nào ở hoàn-cầu vậy.

Xem xong Musée Commercial, người hướng-dạo dẫn chúng tôi leo lên trên chỗ Cột-cờ ở cửa Ngọ-Môn Nguyễn dưới chơn cột cờ này, người ta có xây một cái « nền », như hình cái chậu vuông úp mặt xuống đất, bề cao ước bằng dưới đất lên đến mái nhà. Khi chúng tôi mới sắp sửa leo lên thì bỗng thấy một người đàn-ông vừa trạc sên-sau, bện áo xanh dài, chạy đến la-o lên rằng: « Ai đi đâu đó? đi đâu mà không nói với ai hết? đi đâu đi đâu? »

— Có giấy tòa Khám cho phép mấy ông này lên coi mà, người hướng-dạo của chúng tôi đã trả lời.

Dẫn có giấy quan Khám nữa cũng phải nói trước cho tôi hay, chứ tự nhiên leo rùng rùng lên như vậy, thì ai biết các ông đi đâu!

Hồi ra, sau mới biết rằng đó là: là ông quan (1) gác cái cột cờ này! Chẳng cần nói, tưởng độc giả cũng có thể biết được rằng cái « ông-quan » ấy « lớn » là dường nào!... Như cái chuyê nhỏ mọn như thế, mình cũng đã thấy được cái tâm lý của một hạng người trong xã hội ta, cái tâm lý muốn hách dích. Những người kỹ họ không muốn gì khác hơn là sao cho được có dịp hiển hách trước mắt với kẻ khác. Bởi mang phải cái tâm lý như thế nên làm lúc, không tức giận tức của đám phi mãt những số học lớn lao đó mà mua lấy một cái địa vị. Dầu ở vào cái địa vị ấy, bằng ngày phải bị vất vả hành hạ bao nhiêu đi nữa, song miễn sao lâu lâu có dịp để lên mặt với kẻ dưới, người ngoài một đôi chút thì họ cũng cam tâm mà chon đầu vào! Đã chon đầu vào đó rồi, thì chỉ chực chờ có dịp một cái lên mặt ngay, vô luận phải quý gì cả: tức như cái anh chàng áo xanh mà tôi vừa nói ở trên kia vậy!...

Lên trên Cột-cờ, liếc mắt dòm quanh bốn phía, thì thu quát vào trong nhòm giới mình được một bức tranh sơn thủy biếc biếc xanh, trang điểm cung điện nguy nga, lầu đài rực rỡ, cái vẻ đẹp thiên nhiên pha lẫn với nhân tạo của chốn thần kinh, thật có treo lên đây mới biết là mãn mục vậy.

Nước non ai sẽ nên tranh?

Bằng khuôn lòng khách, khôn đành dứt chơn!...

Thế là song cuộc quan sát của chúng tôi trong một buổi sáng mai ngày 2 Acút.

Tòa kiểm duyệt bỏ một đoạn

Một án văn thi có giá-trị

Bản báo có tiếp được một tập văn-thi của một vị độc-giả sao lục gửi lại. Văn xin đăng lên, để công đồng lãm.

Cám hoái:

I. — ĐIỀU THÁI-CỤC
Đời bằng đời nước non không đời
Giữ như luân như mới Đạo truyền
Nhưng ham trọng trước cao quyền,
Đem thân trần cấu gieo m'ua trầm luân.

Biệt cảnh là rừng dầy rừng, (1)
Con thuyền Báo-nhả lữ cương độ đặng.

Thái-Cục: Sáo
Tài
Tấu
Khí
Lưng với dầy chỉ anh hùng,
Mượn gương thân huệ dứt lữ trâu oan.
Vụ chớ nhàn!!!

II. — ĐIỀU LƯƠNG N. HI
Mến giang sao,
Phổ bao quan,
Ngựa thì loan,
Xem qua như chốn bí-tràng.

Lơ lơ mặt nhò, lơ lơ phân trung,
chẳng ai nắm kiếm thư-bùng.
Thành nghiệp không đủ, vật rừng không nang.

Lương Nghi: Sĩ, dân,
Soái, tướng,
Quan, thần.

Truân chuyên thay phận phạm nhô,
Đờ nương chẳng biết dựa gần người binh.

Nghe thấy bất động thanh!!!

Tòa kiểm duyệt bỏ

Nói về việc Nhà-nước

cho dân khẩn đất hiện bây giờ trong tỉnh Rạch-giá

Các nhà làm ruộng lớn, xin khẩn có trên ai ngân mẫu đất, chắc có đủ tài lực mà đủ biết thế lý. Còn mấy nhà làm ruộng nhỏ, dăm ruộng vài sào, những mong khai phá năm mươi mẫu ruộng có cây cấy mà nuôi vợ yếu con thơ, muốn người có lẽ không được hai người thúng thóc thì họ khẩn đất 1'1' cấy mà có làm ruộng đó nữa.

Ông Dương-quang Thịnh thường mấy nhà làm ruộng nhỏ ấy viết bài chỉ biểu mình rõ, chúng tôi xin đem ơn ông và liệt đặt ấn hành trên một báo

Có một điều nên lưu ý, là xin khẩn từ 10 mẫu sào xuống, các quan chủ tỉnh có quyền định đặt người xin khẩn cũn phải chịu tiền do đất vì lợi với ai hết. Vậy thì nói rằng khẩn đất phải chịu tiền bạc trên lục ngân là một cái y kiến sai lầm

B.N.N.

Chiếu theo lời nghị định của Chánh-phủ cho dân khẩn đất hiện bây giờ, từ 10 mẫu sào xuống, thì lệ như vậy:

Trước hết làm một là đơn nói cho rành từ cặn. Thì dụ như Đông thì phải nói gần rạch nào, gần sông nào, hoặc là cây số mấy, chừng mấy ngàn thước lời chỗ nào cho chỗ, kêu là (point de repère) Tây Nam, Bắc đũa phải chỉ cho rạch mới đúng, chớ không phải nói đóng đai cho đúng, nói Đông u minh Tây, cũng u minh, còn báo giáp ranh với tên X, còn Nam thì ngó xuống sông, nói như vậy không đúng, là vì không có một chỗ chỉ làm chác số đất khẩn hết, rồi chừng đó muốn dời chỗ đất đi đâu cũng đúng hết, bởi vì không có cái (point de repère) nhiều cái đơn khẩn bây giờ hiện còn nơi quan Chủ tỉnh không quyết định và phải có về một cái bóng đồ trạm số đất xin khẩn (Croquis). Các việc làm xong rồi, thì người khẩn phải giao nơi tay Quan Chủ-quan, xét, rồi quan chủ quán mới phủ cho Thủy-cal bay là Ban-biên xét số đất mình xin đó còn rùng hoặc là đất trống, hoặc của ai có làm rồi, Chớ người đi xét coi, làm tờ chạy cho quan chủ-quan, rồi quan chủ quán mới ghiêm các giấy tờ nội vụ của người khẩn, và một cái phước bản nữa cho quan chủ (thay coi lại nữa, hoặc cho không, hay là ghi, thu, rồi, số đó quan chủ tỉnh cho ghi tên yết thị trong 2 tháng coi có ai kêu nại không? Như quá 2 tháng mà không có ai kêu nại thì quan chủ tỉnh cho mình một tờ, vĩnh viễn (titre provisoire) hoặc là cho phép về khai phá cho thành điền chớng nào khai phá thành điền rồi, trong hạng một năm cũng là 2 năm, thì người khẩn phải vào quan chủ tỉnh khai nói rằng số đất khẩn đó đã thành điền, rồi xin quan chủ tỉnh cho hội phải viết đi để cho tờ vĩnh viễn, mà chớ khẩn không có cần gì phải mượn họa đồ đó, bởi vì quan chủ tỉnh cho có 10 mẫu, dầu có dư cũng không đúng, chừng nào nhà nước cho họa đồ đủ để đúng, bởi vì có nội trong 10 mẫu mà thôi, không thêm động sào nào nữa hết.

Tôi thuật sơ lược đây cho những người có quyền xin động 10 mẫu mà quan chủ tỉnh có quyền cho theo nghị định 4 Octobre 1923 của quan Thống-đốc Namky.

Còn về phần 10 mẫu sào lên, thì các việc cũng như nói trên đây vậy, song quan chủ tỉnh phải gọi các giấy tờ cho quan nguyên soái xét cho, chớng nào phê rồi, sau lại mình phải mượn họa đồ đó lấy chớ nhà nước không có cho đó cho người xin khẩn đất.

DƯƠNG-QUANG-THỊNH.

Nói thêm về chuyện nước giếng Caukho

Trưa thứ ba hội đồng thành phố lại nhòm, đặng bàn thêm về việc mua nước giếng Caukho. Ông, ti Union Immobilière chịu bán 3 sào rưỡi một thước, nhưng thành phố mua rồi bán lại cho tư gia, nước để lên giá đến 6 sào một thước. Đợt ông đặng đem nước giếng Caukho ra nhà máy nước, nên đứng thứ ông tốt thì phải tốn đến 3 mươi đồng, mà dùng ống xâu cũng phải tốn một mươi rưỡi.

Hội nghị từ 11 giờ tới 12 giờ rưỡi, chưa quyết định được. Chỉ có một điều ai này đồng ý kiến, là xin công ti Union Immobilière hạ giá nước chắt định cho thành phố bớt đi.

Đơn-bà lam đầu dâng ăn cướp biển

Thường nghe nói gần Hongkong tàu đi biển bị ăn cướp biển đánh. Nhưng lần này có hai đầu là: một là chiếc tàu bị ăn cướp là tàu Nhự-bôn, thoạt nay tàu các nước bị cướp đường, chớ tàu Nhự-bôn ăn cướp chưa hề phạm đến, hai là đầu đặng của bọn ăn cướp này vốn là một người đàn-bà.

Chiếc tàu bị ăn cướp đánh giữa đường Hongkong-Swallow, lấy 3 ngàn đồng bạc và bắt 4 người hành khách.

Ái tín

Bản báo mới được tin buồn ở 7 Giáo. Võ-vân-Thanh mới từ lúc 19 Septembre tại làng Bình-hóa-Xã (Giadinh) hưởng thọ 50 tuổi.

Ông là một vị mộ-phạm đã đào tạo được nhiều anh tài, từng sự bần ty giáo-huấn rất có công-lao, nên được ban thưởng Hàn-Lâm bội lĩnh.

Vậy nghe tin này với vàng đã ít lời gọi là tỏ lòng thương tiếc một người giáo chớng lão-thành, sau xin chia buồn cùng quai quyến. ĐỨC-NHÀ-NAM.

NHÂN-DU

Institution HOÀNG-TÝ
82, Boulevard Kitchener 81 :: SAIGON
HỘI THI VÀO TRƯỜNG PÉTRUS TRƯƠNG-VĨNH KÝ
Ngày 9 Septembre 1920
300 học-sinh vào thi. — 135 học sa học-hãm đặng :
100 trò đậu học ngoài (Externes)
35 trò đậu học trong (Interes)
Số học-sinh trường Institution « Hoàng Tý » gửi đi thi là 7 trò, mà chớng đặng học trong 4 TRÒ :
LÊ VĂN PHỤNG, Phan-thiết, NGÔ VĂN-VIỆN, Tr. Vinh
TRƯƠNG-VAN-CHỦ, Phan-thiết, TRẦN VĂN-ÔNG, Tr. Vinh.
Còn mấy trò xuống thi tại Mytho thì trường chưa đặng tin.
Trường dạy từ lớp chót (cours Infantine) tới lớp năm thứ tư (4e Année).

EAU.SAVON.PÂTES.DENTIFRICES
SAVON POUR LA BARBE
POUDRE DE RIZ
CRÈME SAUVON BEAUTÉ
IBBS
BROSSES à dents
LUCIEN BERTHET & Cie
SAIGON
Agents exclusifs pour l'INDO-CHINE

L'INDUSTRIE MODERNE
NGUYỄN-TAN-PHAT
59-61, Rue Colonel Grimaud (Place Cantac)
(devant le marché Saigon)
MÁY IN GẠCH VÀ NGÔI, MÁY XAY LỬA, MÁY DINH, (thiết bị nấu cơm điện), LỬA LỬA MÁY-HƠI chum chít, hoặc trên MÁY-CUA MÁY ÉP-DẦU, MÁY PHEN-KHÍ, MÁY CA-NÓT, MÁY NƯỚC-ĐÁ, Ủa bàn và rập... ĐỂ RÁP RỜI nhiều cái MÁY IN GẠCH VÀ NGÔI đều chạy tốt cả, xin mời quý ông đến xem máy đang chạy thì rõ cách thức máy gách là tiện và lợi hơn hết các thứ máy. Có nhiều mặt sản cho đời nhà gách, thủ cấp 1 p.90, thủ lớn 16 p.

Nhà máy làm gạch ngói
CHỦ NHƠN: **VÔ VĂN-NHŨT**
Làng An-hạnh, Chợ-lớn (gần Bình-dĩc)
Gạch đất, gạch lăm phẳng, ngói móc v. v. làm bằng máy, đặt ở nào cũng được. Đỡng-báo trước khi cất nhà ngói, nên đến xem nhà máy của tôi một lần, chớ biết gách ngói làm bằng máy khác hẳn với gách ngói in tay, giá chẳng cao hơn bao nhiêu mà lợi hơn nhiều vì đất sét nhất bằng máy, hơn gách lăm ngói, không cần như in tay.

Chứa những 6 máy
Là 3 lít 6 máy
HOTCHKISS
Hàng JEAN COMTE
34, BOULEVARD-NORODOM — SAIGON

ATELIER REPARATION MECANIQUE DO-NHU-LIEN

Trước khi kiện thưa, cũng có việc chi tiết về luật, xin chú ý...

Các gánh hát nên chú ý

Hợp hát Thanh hương đường Bontourne số 121, của ông Huyện-Cần cho mượn...

Gua Annam làm ra

Các thứ vớng học của Annam (COURONNA) To nhỏ, đủ kiểu...

VĂN PHÒNG, BIÊN LUẬT M. Trần Văn Liệu LUẬT-KHOA TÂN SĨ

Phạm-Hạ-Hương (trần) 38, rue Sabourain - Saigon

Nội hóa! Nội hóa! Kính mời, Quý bà quý cô cùng các chủ...

KUSTON Gardner Máy bơm nước và máy xay lúa gạo...

PHARMACIE NGUYEN-VAN-TRI Một thứ thuốc TRI BINH THIÊN THỜI RẤT TIỀN HIỆU

Hàng Lụa Annam Cửa hàng dệt P. Lê-phát-Vinh

Garage Tit-Hieu N. 88, rue Leyrand de la Liroue

Việt-Nam Ngân-Hàng Công-tý hùn hạp vốn 250.000 đồng bạc

Hột xoàn Mọi kỷ lâu có lại, dù thứ nước, lớn có, nhỏ có...

Đức-Lợi 81, Đường Sabourain 100-109, Đường d'Espagne - Saigon

Tiệm may Huỳnh Hoa Kính trình quý bà, quý cô. Tôi mới lập một tiệm may...

Vạn-quốc Tiết-kiệm-hội Hội Ngạc-Danh Pháp Đệ Hiệp Vốn

Năm trăm đồng Một vẻ của ông vợ nghi, buồn bán ở tại Tamky...

NAM KÝ TAM-THANH-DUỐC Tric-tê, bô-huyết, giải-lao

AI mà tôn trọng thân mình, Nền đất Khách-Ky chụp hình Đủ màu xanh, đỏ, vàng đơn...

CÂY BÀ-TON CỦA VĂN-SĨ QUỠU (Tiếp theo) XV - Tìm tình Một bữa Tống-hữu-Tĩnh đi coi hát...

Con trai, con gái đọc truyện đi coi hát, thấy chuyện lạ lời, chỉ cho khỏi động lòng dục...

Tặng vua thuốc lậu M. Maurice Phạm-kim-Gia propriétaire village Đông-Phá & Trườn

Nhà hàng KIM-LĂNG (Trước kia là Nam-Kim) đường Lejahore số 11 và 13, Saigon